

Neviim (prophètes) - Livre des Rois I

Chapter 11

- 11,1 והמלך שלמה, אהב נשים וכריות רבות--ואת-בת-פרעה: מואביות עמוניות אדמיות, צדניות חתיות.
- 11,2 מן-הגוים, אשר אמר-יהוה אל-בני ישראל לא-תבאו בהם והם לא-יבאו בכם, אכן יטו את-לבבכם, אחרי אלהיהם--בהם דבק שלמה, לאהבה.
- 11,3 ויהי-לו נשים, שרות שבע מאות, ופלגשים, שלש מאות; ויטו נשיו, את-לבו.
- 11,4 ויהי, לעת זקנת שלמה, נשיו הטו את-לבבו, אחרי אלהים אחרים; ולא-היה לבבו שלם עם-יהוה אלהיו, כלבב דויד אביו.
- 11,5 וילך שלמה--אחרי עשתרת, אלהי צדנים; ואחרי מלכם, שקץ עמנים.
- 11,6 ועש שלמה הרע, בעיני יהוה; ולא מלא אחרי יהוה, כדוד אביו. {ס}
- 11,7 אז יבנה שלמה במה, לכמוש שקץ מואב, בהר, אשר על-פני ירושלים; וילמך, שקץ בני עמון.
- 11,8 וכן עשה, לכל-נשיו הנכריות, מקטירות ומזבחות, לאלהיהן.
- 11,9 ויתאנף יהוה, בשלמה: כי-נטה לבבו, מעם יהוה אלהי ישראל, הנראה אליו, פעמים.
- 11,10 וצוה אליו, על-הדבר הזה, לבלתי-לכת, אחרי אלהים אחרים; ולא שמר, את אשר-צוה יהוה. {פ}
- 11,11 ויאמר יהוה לשלמה, יען אשר קימה-זאת עמך, ולא שמרת בריתי וחוקתי, אשר צויתי עליך--קרע אקרע את-הממלכה מעליך, ונתתיק לעבדך.
- 11,12 אך-בימיך לא אעשה, למען דוד אביך: מיד בנך, אקרעה.
- 11,13 רק את-כל-הממלכה לא אקרע, שבט אחד אתן לבנך: למען דוד עבדי, ולמען ירושלים אשר בחרתי. {ס}
- 11,14 ויקם יהוה שטן לשלמה, את הדד האדמי: מזרע המלך הוא, באדום.
- 11,15 ויהי, בהיות דוד את-אדום, בעלות יואב שר הצבא, לקבר את-הסללים; ויך כל-זכר, באדום.
- 11,16 כי ששת חדשים ישב-שם יואב, וכל-ישראל, עד-הכרית כל-זכר, באדום.
- 11,17 ויברח אדד הוא ואנשים אדמיים מעבדי אביו, אתו--לבוא מצבים; והדד, נער קטן.
- 11,18 ויקמו, ממדון, ויבאו, פאכן; ויקחו אנשים עמם מפאכן, ויבאו מצבים אל-פרעה מלך-מצרים, ויתן-לו בית ולחם אמר לו, וארץ נתן לו.
- 11,19 וימצא הדד חן בעיני פרעה, מאד; ויתן-לו אשה את-אחות אשתו, אחות תחפניס הגבירה.
- 11,20 ותלד לו אחות תחפניס, את גבבת בנו, ותגמלהו תחפנס, בתוך בית פרעה; ויהי גבבת בית פרעה, בתוך בני פרעה.
- 11,21 והדד שמע במצרים, כי-שכב דוד עם-אבתיו, וכי-מת, יואב שר-הצבא; ויאמר הדד אל-פרעה, שלחני ואלך אל-ארצי.
- 11,22 ויאמר לו פרעה, כי מה-אתה חסר עמי, והגן מבקש, ללכת אל-ארצך; ויאמר לא, כי שלם תשלחני.
- 11,23 ויקם אלהים לו שטן, את-רזון בן-אלידע: אשר ברח, מאת הדד עזר מלך-צובה--אדניו.
- 11,24 ויקבץ עליו, אנשים, יהי שר-גדוד, בהרג דוד אתם; וילכו דמשק וישבו בה, וימלכו דמשק.
- 11,25 ויהי שטן לישראל כל-ימי שלמה, ואת-הרעה אשר הדד; ויקץ, בישראל, וימלך, על-אדם. {פ}
- 11,26 ויבצעם בן-גבט אפתי מן-הצרדה, ושם אמו צרועה אשה אלמנה, עבד, לשלמה; ויחם-יד, במלך.
- 11,27 וזה הדבר, אשר-הרים-יד במלך: שלמה, בנה את-המלוא--סגר, את-פרץ עיר דוד אביו.
- 11,28 והאישי-יבצעם, גבור חיל; וירא שלמה את-הנער, כי-עשה מלאכה הוא, ויפקד אתו, לכל-סבל בית יוסף. {ס}
- 11,29 ויהי בעת ההיא, ויבצעם ויצא מירושלים; וימצא אתו אתיה השילוני הנביא בדרך, והוא מתכסה בשלמה חדשה, ושניהם לבדם, בשדה.
- 11,30 ויתפש אתיה, בשלמה החדשה אשר עליו; ויקרעה--שנים עשר, קרעים.

- 11,31 וַיֹּאמֶר, לְיַרְבֵּעַם, קַח-לְךָ, עֲשֵׂהָ קַרְעִים: כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הִנְנִי קֹרֵעַ אֶת-הַמַּמְלָכָה מִיַּד שְׁלֹמֹה, וְנָתַתִּי לְךָ, אֶת עֲשֵׂהָ הַשָּׁבָטִים.
- 11,32 וְהַשָּׁבֵט הָאֶחָד, יִהְיֶה-לוֹ--לְמַעַן עֲבָדֵי דָוִד, וְלְמַעַן יְרוּשָׁלַם, הָעִיר אֲשֶׁר בְּחֶרְתִּי בָהּ, מִכָּל שָׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל.
- 11,33 יַעַן אֲשֶׁר עָזְבוּנִי, וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לַעֲשֵׂתֶרֶת אֱלֹהֵי צְדֹנִין, לְכַמוֹשׁ אֱלֹהֵי מוֹאָב, וְלִמְלָכִים אֱלֹהֵי בְנֵי-עַמּוֹן; וְלֹא-הִלְכוּ בְּדַרְכֵי, לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי וְחֻקֹּתַי וּמִשְׁפָּטַי--כְּדָוִד אָבִיו.
- 11,34 וְלֹא-אֶקַּח אֶת-כָּל-הַמַּמְלָכָה, מִיָּדוֹ: כִּי בָשִׂיא אֲשַׁתְּנֶנּוּ, כָּל יְמֵי חַיָּו, לְמַעַן דָּוִד עֲבָדֵי אֲשֶׁר בְּחֶרְתִּי אֹתוֹ, אֲשֶׁר שָׁמַר מִצְוֹתַי וְחֻקֹּתַי.
- 11,35 וְלִקְחֹתִי הַמְּלוּכָה, מִיַּד בְּנוֹ; וְנָתַתִּיהָ לְךָ, אֶת עֲשֵׂרֶת הַשָּׁבָטִים.
- 11,36 וְלִבְנוֹ, אֶתֵּן שָׁבֵט-אֶחָד--לְמַעַן הִיֹּת-גִּיר לְדָוִד-עֲבָדֵי כָּל-הַיָּמִים לְפָנַי, בִּירוּשָׁלַם, הָעִיר אֲשֶׁר בְּחֶרְתִּי לִי, לְשׁוֹם שְׁמִי שָׁם.
- 11,37 וְאֵתֵךְ אֶקַּח--וּמְלֻכְתָּ, בְּכָל אֲשֶׁר-תֵּאָדָה וּבְפִשְׁךָ; וְהִיִּית מֶלֶךְ, עַל-יִשְׂרָאֵל.
- 11,38 וְהִיא, אִם-תִּשְׁמַע אֶת-כָּל-אֲשֶׁר אֶצְוֶה, וְהִלַּכְתָּ בְּדַרְכֵי וְעֲשִׂיתָ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי לְשִׁמּוֹר חֻקֹּתַי וּמִצְוֹתַי, כַּאֲשֶׁר עָשָׂה דָוִד עַבְדִּי--וְהִיִּיתִי עִמָּךְ, יָבִיטִי לְךָ בֵּית-נְאֻמָּן כַּאֲשֶׁר בְּיָמֵי דָוִד, וְנָתַתִּי לְךָ, אֶת-יִשְׂרָאֵל.
- 11,39 וְאֶעֱבֹה אֶת-זֶרַע דָּוִד, לְמַעַן זֹאת--אֲנִי, לֹא כָּל-הַיָּמִים. {ס}
- 11,40 וַיְבַקֵּשׁ שְׁלֹמֹה, לְהַמִּית אֶת-יַרְבֵּעַם; וַיְקַם יַרְבֵּעַם, וַיְבַרַח מִצָּבִים אֶל-שִׁישַׁק מֶלֶךְ-מִצְרַיִם, וַיְהִי בְּמִצְרַיִם, עַד-מוֹת שְׁלֹמֹה. {ס}
- 11,41 וַיִּתֵּר דְּבָרֵי שְׁלֹמֹה וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה, וְחֻכְמָתוֹ--הַלּוֹא-הֵם כְּתוּבִים, עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי שְׁלֹמֹה.
- 11,42 וְהַיָּמִים, אֲשֶׁר מָלַךְ שְׁלֹמֹה בִירוּשָׁלַם עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל--אַרְבָּעִים, שָׁנָה.
- 11,43 וַיִּשְׁכַּב שְׁלֹמֹה, עִם-אֲבֹתָיו, וַיִּקְבְּר, בְּעִיר דָּוִד אָבִיו; וַיִּמְלֹךְ רְחַבְעָם בְּנוֹ, תַּחְתָּיו. {ס}